

Antal Ejendomme, som i alt andrager et Hundrede og nogle og firsindstve Tusinde, og fordeler dem i Grupper efter Størrelse, vil der indenfor hver af disse Grupper være Ejendomme af vidt forskellig Størrelse, saaledes at Beregningen nødvendigvis maa blive meget skønsmæssig. Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne har i øvrigt oplæst, hvad Revisionskommissionen har sagt til Forklaring af, at Ligningsopgørelsen uden Undtagelsesreglerne giver et noget større Resultat end det, man havde regnet med i Fjor. Men naar vi skal se, hvad Kornligningen vil bringe i Statens Lager, er det nødvendigt at medtage Lovens Undtagelsesregler, og man har da selvfølgelig ogsaa under den første Forhandling i Fjor stadig haft for Øje, at Undtagelsesreglerne vil formindskede det første Ligningsresultat betydeligt. Det Fradrag, der fremkommer ved den Adgang til Svinelevering i Stedet for Kornlevering, som Kornloven aabner Mulighed for, beregnes at ville blive 60 000 t; det Fradrag, som kan gives til Sukkerroedyrkere og Dyrkere af anden i Kornloven nærmere bestemt Avl, anslaaes til 27 500 t. Disse Fradragsbestemmelser formindsker altsaa Ligningen med 87 500 t. Og endelig kommer Kornlovens Hovedregel: Bestemmelsen om Forbeholdsretten. Forbeholdsretten giver Landbrugere, som ikke er i Stand til at opfylde Kornlovens Ligningsregler, Adgang til at erklære, at de i Stedet for at opfylde dem vil aflevere alt ud over et bestemt i Loven nærmere defineret Kvantum og saa undergive sig en offentlig Kontrol med Hensyn til det, de saaledes beholder tilbage. Denne Forbeholdsret er nu gjort gældende af ca. 30 pCt. af Jordbrugerne, og i Ernæringsraadets Administration er man foreløbig naaet til den skønsmæssige Opfattelse, at de Ejendomme, som saaledes ikke præsterer fuld Kornlevering, men efter at have gjort Forbeholdsret gældende leverer Resten af, hvad de har, vil komme til at levere 80—85 pCt. af, hvad den fulde Ligning andrager. Hvis man paa Grundlag af de Udtalelser, som fremkommer ude i Landet, skulde afgøre, hvorvidt det Kvantum, de Forbeholdsretten benyttende Jordbrugere vil komme til at aflevere, vil andrage mere eller mindre end det af Ernæringsraadets Administration angivne, maatte man komme til den Anskuelse, at det snarere bliver mindre end 85 pCt. Dette er jo ogsaa kun et Skøn. Jeg henholder mig foreløbig til det af Ernæringsraadets Administration foretagne Overslag, som altsaa

siger, at antagelig 80—85 pCt. af deres fulde Ligning vil fremkomme fra de Landbrugere, der gør Forbeholdsret gældende. Derved formindskes Hovedligningens Resultat yderligere med 52 500 t, og den samlede Formindskelse, som Kornlovens Undtagelsesbestemmelser medfører, bliver 140 000 t. Ligningens Resultat, det, som den altsaa vil indbringe paa Statslagrene, bliver da 780 000 t. I Kornloven staar, at Ligningen skal indbringe indtil 765 000 t, og Forskellen mellem det, man nu mener, Ligningen vil indbringe, og det, Kornloven har fastsat, er altsaa 15 000 t eller 150 000 Tdr.

Nu hørte jeg ganske vist den ærede Ordfører for Forslagsstillerne hævde, at det, som var Hovedsagen i Loven, ikke var, hvad Kornligningen indbragte paa Statslagrene, men de Hovedligningsregler, som var opstillede. Jeg maa paa det bestemteste modsige dette, og jeg skal henvisse til, at den ærede Ordfører selv har været med til udtrykkelig at hævde det modsatte i den Betænkning, som blev afgivet af Folketingets Udvalg efter Kornlovens første Behandling. Der hævdes, i nøje Tilslutning til Lovforslaget og til den første Behandling, som havde fundet Sted, at det, det gælder om, er at tilvejebringe en Ligning, som skaffer et saa og saa stort Kvantum ind paa *Statslagrene*, thi hele Diskussionen og al Argumentation i Forhandling og Betænkning gaar ud paa at undersøge: Hvad har vi Brug for af Korn, ikke paa Papiret, men paa Statslagrene, og i Betænkningen — forinden Mindretallet og Flertallet skilles ad — hedder det: „Det fremsatte Lovforslags Bestemmelser gaar ud paa til disse“ — altsaa forinden angivne — „Formaal ved Ligning at skaffe Statens Lagre en samlet Beholdning paa ca. 8,5 Mill. hkg Korn og ved Indkøb 1 Mill. hkg“. Og senere staar der: „Af hele Udvalget undtagen Ellinger er der opnaaet Enighed om at nedsætte det samlede Kvantum, som Ligningen skal indbringe i Statens Lagre, til 7,75 Mill. hkg“. Det ærede Medlem vil heraf se, at det, der er og maa være Lovens Hovedbestemmelse — naar dens Formaal er at give Staten et vist Kvantum Korn, som skal anvendes til visse Formaal —, gaar ud paa at sikre et bestemt Kvantum Korn. Under Behandlingen i Landstinget ændredes Tallet 7,75 til 7,65, men det, der er Kornlovens Opgave, er altsaa at skaffe Statslagrene 7,65 Mill. hkg. Det, som det nu skønsmæssigt viser sig, at Ligningen vil indbringe, ligger lige der om-